

okolnosť, že spis byl již dříve zabaven — pak opětne zabavení tiskopisu okresním úřadem a státním zastupitelstvím bylo překážkou zabránivší, že trestný čin obžalovaného nebyl dokonán, překážkou, která vstoupila v projevenou již činnost obžalovaného odjinud, mimo okruh možností vlastní jeho vůle (srov. rozh. čís. 1624, 2076 sb. n. s.). Zmateční stížnost obžalovaného bylo proto zamítnouti.

Čís. 5278.

Viacnásobné naliehanie na svedka, aby krive svedčil, je usilovaním v smysle § 222 tr. zák., a to aj bez sľubu majetkového prospechu alebo inej výhody a môže mať vliv na rozhodnutie svedka, aj keď svedok nie je mravne alebo hmotne odvislý od pachatela.

(Rozh. zo dňa 25. apríla 1935, Zm IV 402/34.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti Šalamounovi R., obžalovanému zo zločinu svádzania ku krivému svedectvu, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu podal zmätočnú sťažnosť obžalovaný do viny a do nepovolenia podmieneného odkladu výkonu trestu, tedy zrejme podľa § 385, čís. 1 a), 2 tr. p. Zmätočná sťažnosť je bezákladná

Vrchný súd zistil, že obžalovaný niekoľko ráz nahováral svedka L. G. pred jeho výsluchom v trestnej veci proti Šmilovi R. u krajského súdu v Ch. vedenej, aby nepovedal pravdu, jako to videl, totiž, že v kritickom čase, keď M. B. bol bitý na nádraží v T., jeho brat Šmil R. bol na tomto nádraží. Z tohoto zistenia je zrejmé, že obžalovaný vedel, že svedok videl Šmila R. na nádraží a že by bol falošne vypovedal, keby bol pred súdom tvrdil opak. Bolo tedy úmyslom obžalovaného dosiahnuť, aby svedok falošne vypovedal. Zločin podľa § 222 tr. z. spácha, kto sa u s i l u j e niekoho naviesť ku krivému svedectvu. Ponevác obžalovaný niekoľko krát nahováral svedka ku krivému svedectvu, jeho čin neľze považovať za jednoduchú prosbu, ktorá nemohla mať vlivu na rozhodnutie svedka. Čin obžalovaného vyčerpáva pojem usilovania sa, lebo v i a c n á s o b n é n a l i e h a n i e na svedka — aj bez sľubenia majetkového prospechu alebo iných výhod — môže mať vliv na rozhodnutie svedka aj v tom prípade, keď tento nie je morálne alebo materiálne odvislý od pachatela. Pri takýchto okolnostiach je ľahostajné aj to, jakými slovami chcel obžalovaný nahovárať svedka na falošné svedectvo v označenom smere. Čo sa však týče námietky obžalovaného, že okolnosť, ktorú mal svedok falošne potvrdiť, je vraj úplne vedľajšia, táto námietka je bezzákladná, a to z dôvodov správnych, ktoré sú v tomto ohľade uvedené v rozsudku vrchného súdu. Preto nemýlil sa odvolací súd, keď obžalovaného uznal vinným podľa § 222 tr. z.